

Og her kommer vi så over til det, der stod i avisen i dag. Vi mener, at man, når man giver 50 pct. til multilateral hjælp og 50 pct. til bilateral hjælp, næsten fifty-fifty, skal kigge på, hvor vi får mest for det i de forskellige situationer.

Hvis vi har nogle udviklingslande, som har den politiske vilje og evne til at komme frem i en positiv retning, skal vi lave en bilateral udviklingskontrakt. Hvis vi har et land, som har den politiske vilje, men måske ikke fuldt ud evnen, skal vi lave en udviklingskontrakt, men hvis vi har et land, der ikke har den politiske vilje, selv om det har evnen til det, skal vi overveje, om det ikke er bedre, at vi går sammen med andre lande i f.eks. FN om at stille et krav om, at viljen først skal være til stede. Hvis vi har et land, som er i totalt kaos, nytter det jo ikke noget, at man bare siger, at nu skal der laves en skole. Det, der skal sættes fokus på, er i samarbejde med andre lande i de internationale organisationer allerførst at sørge for at stabilisere landet; det kunne være f.eks. Somalia, det kunne f.eks. være Niger.

Med hensyn til den politiske vilje kunne det være f.eks. Zimbabwe, hvor man skulle sige: I har ikke viljen til at overholde de menneskeretligheder, som vi sætter så højt på vores dagsorden, og det får altså en konsekvens for vores bistandspolitik.

Vi mener også, at man kan bruge det styringsredskab til at lave nogle kontrakter med ngo'er om folkelig forankring. Ngo'erne gør et fremragende stykke arbejde, i hvert fald de fleste ngo'er, men der er nogle store ngo'er, som er alt, alt for meget statsligt afhængige. Det gør, at de ikke har den uafhængighed, som en folkelig græsrodsbevægelse burde have, og derfor må vi kigge på den folkelige forankring og egenfinansiering.

Jeg skal også nævne her, at vi skal have det danske erhvervsliv mere ind, end tilfældet er i dag. Vi er glade for, at det ligger i oplægget, at det danske erhvervsliv skal mere med, men det kan gøres endnu bedre ved at følge op på den stærke position, som Danmark har rundt omkring i verden.

Privatsektorprogrammet er et godt initiativ, men der kan gøres mere for at styrke det danske erhvervsliv, og på den måde kan den folkelighed, der kan være i det at skabe arbejdspladser, også ses og synliggøres bedre. Men vores førsteprioritet er selvfølgelig, at det er modtagerlandets ønsker, der først og fremmest skal tages højde for, og det, som for os også er det vigtig-

ste, når vi diskuterer med Socialdemokratiet, er, at det ikke er et spørgsmål om procenter af BNI, men et spørgsmål om kvaliteten og det gensidige samarbejde, der skal være mellem modtagerland og donorland.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har to spørgsmål.

På et tidspunkt kom det næsten til at lyde, som om vi giver ulandsbistand for at sikre topjob til mere eller mindre afgående danske politikere, og derfor vil jeg altså godt spørge hr. Jens Hald Madsen: Hvem er det, der er blevet snydt? Hvem er det, der har snydt os, og i hvilke andre tilfælde er det, vi er blevet snydt, når nu hr. Jens Hald Madsen bragte den diskussion på banen?

Og så må jeg for det andet tilstå, at jeg kan ikke forstå, hvorfor der er en sammenhæng mellem mere kvalitet og mindre ydelse. Jeg kan forstå, at man kan sige, man vil have mere kvalitet, og hvis man så fortsætter med at give den ydelse, man hidtil har givet – man har hidtil givet 1 pct., fint nok – kan man få endnu mere ud af det, hvis man højner kvaliteten. Men hvorfor er der en sammenhæng mellem mindre ydelse og mere kvalitet? Er der også en sammenhæng, der hedder endnu mindre ydelse og endnu mere kvalitet? Hvordan etableres den sammenhæng, og er det i øvrigt en sammenhæng, som Venstre ønsker at bruge inden for andre områder, f.eks. inden for forsvaret?

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Nu synes jeg, man allerede har taget et meget godt initiativ og har haft høje intentioner om at få skåret ned på forsvaret. Det er ikke noget, Venstre har set velvilligt på, for vi synes faktisk, de gør det meget effektivt, men lad det nu ligge.

Hr. Søren Søndergaard spørger, hvem der bliver snydt. Jeg mener ikke, jeg har nævnt noget om, hvem der bliver snydt. Det, jeg har sagt, er, at jeg vil have nogle værktøjer. Jeg ønsker en værktøjskasse, jeg ønsker en præcisering, jeg ønsker, at alle de lande, som modtager bistand fra Danmark, helt konkret ved, hvad det er for nogle krav, vi stiller.

Jeg har heller aldrig sagt noget om, at fordi man sætter kvantiteten ned, stiger kvaliteten. Det er rent vrøvl. Det, jeg har sagt, er, at jeg fokuserer mere på kvaliteten end på kvantiteten. Den tidligere udviklingsminister har i jublende stemning sagt: Se, nu har vi fået brugt så mange